

SKAL DET BLI NOEN REVOLUSJON, MÅ DET FINNES ET REVOLUSJONÆRT PARTI.

TJEN FOLKET

Organ for de sosialistiske
arbeids- og studiegruppene

nr.

1

årg.

2

pris:kr

0,50

Innhold:

Leder.....	s.	3
Om den demokratiske sentralismen...	"	5
Det faglige frontarbeid.....	"	8
Rapport fra årsmøtet Oslo/Akershus.	"	10
Seier for Rød Front.....	"	11
Anti-NATO landsmøtet.....	"	12
Til kamp mot anarkismen.....	"	13
Debatt.....	"	14
Rapporter.....	"	17

TJEN FOLKET

REDAKTØR VIGDIS [REDACTED]

ADR. NESGT. 24, 2000 LILLESTRØM

POSTGIRO 32 28 75

ALLE INNBETALINGER OVER POSTGIRO

Bruk TJEN FOLKET i den indre debatten !

Send innlegg og kritikk til avisen!

DEADLINE FOR NESTE NUMMER 15. FEBRUAR

LEDER

Vi skal fast sammensveise alle krefter i vårt parti på grunnlag av den demokratiske sentralismens organisatoriske og disiplinære prinsipper. Vi må sveise oss innbyrdes sammen med alle kamerater som er rede til å holde fast ved partiets program, lover og vedtak.

Mao-tse-tung.

Sjøl om de sosialistiske arbeids- og studiegruppene har lagt hovedvekt på studiet av marxismen-leninismen - Mao-tse-tungs tenkning, og sjøl om dette har gitt gruppene stor framgang politisk og ideologisk, kan vi ennå ikke si at gruppene som helhet bygger på denne teorien.

"Men teorien må ikke betraktes som et dogme, men som en rettleiing til handling". (Mao-tse-tung) Dette er også grunnlaget for studiene våre. Når studiene har hevet det politiske nivået i gruppene, fører det til mer omfattende og enhetlig politisk praksis. I sammenheng med dette blir det nødvendig med en fastere organisasjon. Før vi har organisert våre egne grupper etter den marxist-leninistiske organisasjonsteorien, den demokratiske sentralismen, kan vi heller ikke kalle dem marxist-leninistiske.

Før tida studerer arbeidsgruppene den demokratiske sentralismen, det vil si at de også studerer den med sikte på å tillemppe den på sin egen organisering og arbeidsstil. Den økte forståelsen for nødvendigheten av en slik arbeidsstil har ført til at de fleste gruppene i dag skiller klart mellom medlemmer og sympatisører. Medlemmene må ha et felles politisk grunnlag, og de har plikt til å delta i gruppas arbeid og politiske avgjørelser. Sympatisører deltar i studier og eventuelt spredning av propaganda. Dessuten har de fleste gruppene av egen erfaring innsett at de må ha en politisk og organisatorisk ledelse for arbeidet, et styre for gruppa som både er i stand til å samordne og videreutvikle arbeidet.

Diskusjonen på årsmøtet for gruppene i Oslo og Akershus, og mandatet for den nye koordineringskomiteen som blei valgt der, viser at en del av gruppene er kommet ennå et skritt lenger. De har oppdaga behovet for ikke bare samordning av flere gruppers arbeid, men også en politisk ledelse av dette arbeidet.

Det som spesielt har understreket dette behovet er at gruppene, etterhvert som medlemmene er blitt bedre skolert, er i stand til å drive mer utadretta arbeid enn tidligere. Det betyr ikke at ikke studiene stadig er hovedoppgava vår. Også når det gjelder studiene har de fleste gruppene mange ganger trengt mer spesiell rettleiing og hjelp til å ta opp problemer som er særegne for arbeidsgruppene. Samordning av erfaringer fra studiene i gruppene

og hjelp til studieledere er ei hovedoppgave for den nye koordineringskomiteen for Oslo og Akershus, og må være det for hvilket som helst ledende organ for arbeidsgruppene.

Et annet spørsmål som har sammenheng med skoleringa og disiplinen blant medlemmene er spørsmålet om sikkerheten. Vi må rekne med at jo sterkere vi står, jo mer interessert blir motstanderne våre i å bekjempe oss.

Etterretningspolitiet veit vi fra tallrike eksempler er spesielt interessert i opplysninger om marxist-leninistene, særlig om organisasjonen vår, hvor sterk den er og hvem som er medlemmer. For ikke å gi dem en liste over medlemmene våre gjennom Tjen Folket, kommer vi i framtida bare til å signere artikler og rapporter med forbokstaver og gruppenavn, slik som i dette nummeret.

Når det gjelder andre politiske grupperinger som kan forsøke å bruke interne opplysninger til å skade oss, vil vi innskjerpe enda en gang at Tjen Folket er et medlemsblad. Det skal leses av medlemmer og sikre sympatisører til gruppene - mer eller mindre "positive" SF-ere eller NKP-ere som en gjerne vil påvirke skal en i stedet selge Klassekampen til.

Hovedsaka er at Tjen Folket skal være et blad der vi ikke trenger å drive politisk sensur av frykt for at folk utafra skal kunne utnytte motsetninger. Det skal være et sted der vi nettopp kan ta opp og diskutere og forsøke å løse de motsetningene vi har i gruppene. Derfor må bladet være internt.

En slik meningsutveksling er nødvendig hvis vi skal komme fram til virkelig enhet i gruppene våre. Enhet som betyr at motsetninger er diskutert og løst, og ikke at de bare er dekket over. Først da kan vi si at vi er kommet et skritt videre mot målet vårt: et marxistisk-leninistisk klassekamp-parti i Norge.

FRAM FOR SAMLING I DET KOMMUNISTISKE FORBUNDET !

VI MÅ SETTE PARTIETS LEDENDE KADRE PÅ ALLE NIVÅER I STAND TIL Å FORSTÅ AT INTIM FORENING AV TEORI OG PRAKSIS ER DET SÆRMERKE SOM SKILLER VÅRT PARTI FRA ALLE ANDRE POLITISKE PARTIER. DERFOR ER IDEOLOGISK FOSTRING DET NØKKELLEDD VI MÅ GRIPE FATT I, OM VI SKAL FORENE HELE PARTIET FOR STORE POLITISKE KAMPER. OM IKKE DETTE BLIR GJORT, KAN PARTIET IKKE UTFØRE NOEN AV SINE POLITISKE OPPGAVER.

MAO TSETUNG.

MAO TSETUNG:

5

OM DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN

PARTIDISCIPLIN.

Vi må på nytt slå fast hva partiets disiplin innebærer, nemlig:

1. individet er underordna organisasjonen
2. mindretallet er underordna flertallet
3. et lavere organ er underordna et høyere, og
4. alle medlemmer er underordna Sentralkomiteen.

Enhver som bryter disse disiplinærbestemmelsene slår i stykker partiets enhet. Erfaringen viser at en del mennesker bryter partidisiplinen fordi de ikke veit hva den er, mens andre, som Chang Kuo-tao, bryter den fullt bevisst og utnytter den uvitenheten som rå blant mange partimedlemmer til å oppnå sine forræderiske mål. Det er derfor nødvendig å lære opp partimedlemmene i partiets disiplin, slik at medlemmene ikke bare utøver den sjøl, men også utøver kontroll med ledelsen, slik at de også utøver partidisiplinen og forhindrer at det oppstår flere tilfeller av Chang Kuo-taos type. Om vi skal være sikre på at partiets indre forhold utvikles på riktig måte, må vi, foruten de fire viktigste disiplinærbestemmelsene som står over, utarbeide et antall detaljerte vedtekter som skal tjene til å gjøre de ledende organers virksomhet enhetlig på alle plan.

PARTIDEMOKRATI.

Under den store striden som pågår nå, ønsker Kinas Kommunistiske Parti at alle dets ledende organer, alle medlemmer og kadre, i størst mulig grad skal gi uttrykk for sitt initiativ, fordi bare dette kan sikre oss seier. Dette initiativ må konkret komme til uttrykk i de ledende organers, kadres og alle partimedlemmers evne til å arbeide på skapende vis, i deres villighet til å ta på seg ansvar, i den sprudlende kraft de viser i sitt arbeid, i deres dristighet og evne til å ta opp spørsmål, uttale sin mening og kritisere feil, og i den kameratslige kontroll som opprettholdes over ledende organer og kadre. Ellers kommer "initiativ" til å bli en tom frase. Men det å ta slike initiativ avhenger av demokratiseringa av det indre partilivet. Slike initiativ kan ikke få fritt spillerom dersom det ikke finnes tilstrekkelig demokrati innafor partiet. Bare når vi har indre partidemokrati kan vi frambringe dyktige folk i stort antall. Vi har et land der småproduksjonen og det patriarkalske systemet er framherskende, og om en ser på landet som helhet har vi ennå ikke noe demokrati. Dette avspeiles i partiet, vi har for lite demokrati i det indre partilivet. Dette forholdet hindrer partiet i å utfolde initiativ fullt ut. På samme vis har det ført til ufullkomment demokrati i enhetsfronten og i massebevegelsene. Derfor må det drives oppfostringsarbeid i partiet, slik at medlemmene kan skjønne betydningen av en demokratisk arbeidsstil, forholdet mellom demokrati og sentralisme, og på hvilken måte den demokratiske sentralismen virkeliggjøres. Bare på denne måten kan vi virkelig utvikle demokratiet i partiet og samtidig sikre oss mot ultra-demokratisme og la-skure-politikk, som undergraver partidisiplinen.

Likedan må det indre partidemokratiet utvides i partiorganisasjonene i troppeavdelingene, slik at medlemmenes initiativ kommer til uttrykk og troppenes kampevne øker. Men det indre partidemokratiet kan ikke være så bredt innafor partiorganisasjonene i hæren som det er i de lokale partiavdelingene.

BÅDE I HÆREN OG I DE LOKALE PARTIAVDELINGENE SKAL DET INDRE PARTIDEMOKRATIET TJENE TIL Å STYRKE PARTIDISCIPLINEN OG ØKE PARTIETS KAMPEVNE, IKKE DET MOTSATTE.

Mao Tsetung.

Fra "Kinas Kommunistiske Partis rolle i den nasjonale krigen." Okt. 1938.

DE SOSIALISTISKE ARBEIDSGRUPPENE MÅ TILLEMPE DEN DEMOKRATISKE SENTRALISMEN.

De sosialistiske arbeids- og studiegruppene har som mål å gjenreise den norske arbeiderklassens revolusjonære kommunistiske parti. Sammen med marxist-leninistiske organisasjoner og grupperinger driver gruppene dette langsiktige arbeidet som ennå bare er i sin begynnelse, sjøl om vi allerede har gjort viktige framskritt. Samtidig som vi fortsatt legger stor vekt på arbeidet med studiene, må vi legge stadig større vekt på det utadretta massearbeidet. For å klare dette er det nødvendig at gruppene allerede nå i sitt arbeid begynner å tillømpe arbeiderklassens organisasjonsform - den demokratiske sentralismen. Den demokratiske sentralismen går først og fremst ut på å forene medlemmenes skaperkraft og initiativ med en slagkraftig og enhetlig politisk ledelse - å forene frihet med disiplin.

Disse to sider i den demokratiske sentralismen utelukker ikke hverandre, men utfyller og forutsetter hverandre. Bare gjennom en fri demokratisk debatt kan man løse interne motsigelser og komme fram til en reell politisk enhet, en samlende politisk linje, trukket opp på grunnlag av de teoretiske kunnskaper og praktiske erfaringer som medlemmene besitter.

Men bare gjennom en sentral ledelse og en gjennomført disiplin kan man sikre at denne politiske linja virkelig blir satt ut i livet og gjennomført, og videre at de politiske erfaringer fra hele bevegelsen blir samla og systematisert på en enhetlig måte. Derfor er sentralisme uten demokrati bare et tomt byråkratisk skall, mens demokrati uten sentralisme bare blir uansvarlig prat.

Formann Mao peker på følgende prinsipper for en revolusjonær partidisiplin:

1. Enkeltpersonen må underordne seg organisasjonen.
2. Mindretallet må underordne seg flertallet.
3. Lavere instanser er underordnet de høyere.
4. Hele partiet er underordnet sentralkomiteén.

Denne utviklede form for demokratisk sentralisme forutsetter foruten et sterkt og levende partidemokrati, en sammensveiset organisasjon med en ideologisk enhet og et teoretisk og praktisk nivå som gruppene i dag langt fra har nådd.

Gruppene "spriker" fremdeles både teoretisk og praktisk, de har ingen samla politisk plattform, skoleringsnivået er ulikt, noe som gjør at den demokratiske debatt ikke kan fungere tilfredsstillende, det finnes fremdeles mange rester av småborgerlig tenking som vanskeliggjør en gjennomført disiplin i bevegelsen.

Derfor kan det foreløpig bare bli snakk om en gradvis tillemping av den demokratiske sentralismens prinsipper på enkelte områder. Men denne tillempinga vil i seg sjøl bidra til å styrke enheten, heve det ideologiske nivået og fremme forståelsen av de krav som settes til en revolusjonær organisasjon.

La oss se på de konkrete tiltak som på det nåværende tidspunkt kan være aktuelle for å tillempe den demokratiske sentralismen i arbeidsgruppene. For det første bør den indre disiplinen i gruppene styrkes. Dette har allerede skjedd i enkelte grupper, ved at møteplikt og arbeidsplikt er pålagt medlemmene. Videre bør styrets ansvar som politisk ledende organ, og ikke bare som et rent administrativt sentrum, framheves langt sterkere. Gruppene bør også innskjerpe medlemmenes taushetsplikt og lojalitet utad, ved at den politiske debatt holdes innad i gruppa. Dette er et punkt det er uhyre lett å slurve med. Videre bør også gruppene ta de enkelte medlemmenes virksomhet i andre organisasjoner opp til drøfting og avklare hva slags annen virksomhet som kan sies å være forenlig med medlemsskap i arbeidsgruppene.

Den demokratiske sentralismen bør imidlertid også tillempe på høyere plan enn grunnplanet. Ut fra dette vil det også være ønskelig å opprette et samlende koordineringsutvalg på landsbasis etter landskonferansen i mars. Et slikt utvalg vil kunne få fullmakt til å ta initiativ utad på grunnlag av den felles politiske plattform som blir trukket opp på konferansen.

Det er uhyre viktig at de sosialistiske arbeids- og studiegruppene i tida fram til landskonferansen grundig drøfter de almene prinsipper for den demokratiske sentralismen, og kommer til enighet om hvordan en tillempeing av disse prinsipper best kan foregå i den nåværende situasjon. Vi har en historisk oppgave foran oss, og den må skjøttes med dristighet kombinert med klokskap.

Formann Mao lærer oss:

"Vi må ikke bare stille oppgavene, men også løse spørsmålet om de arbeidsmetodene som skal anvendes for å kunne løse oppgavene. La oss si vi var i ferd med å skulle komme oss over en stor elv, og det fantes verken bruer eller båter, da ville det være umulig å komme seg over. Løser vi ikke spørsmålet om brua eller båten, da blir all diskusjon om hvordan vi skal komme oss over til den andre bredden, tomt snakk. Løser vi ikke spørsmålet om metodene, er alt snakk om oppgavene til ingen nytte."

JOS, Vestre, Oslo.

DET FAGLIGE FRONTARBEIDET.

Før vi går inn på en vurdering av spørsmålet om vår nåværende politiske praksis på arbeidsplassene og i de faglige grunnorganisasjonene, tror jeg det er viktig å understreke, at tilegnelsen av det teoretiske grunnlaget for medlemmene i arbeidsgruppene fremdeles må være hovedsida i motsigelsen mellom den teori vi for tida tilegner oss og den praksis en del av oss alt fører på dette område.

Om kort tid vil SORs nye studiesirkel om politisk økonomi foreligge. Etter foreliggende opplysninger vil dette kunne bli en viktig utviding av det teoretiske grunnlaget vi la gjennom grunnsirkelen. Dette gjelder da særlig for de kadrene som alt driver et systematisk og aktivt frontarbeid på arbeidsplassen og i grunnorganisasjonen.

Etterhvert som det teoretiske grunnlaget utvikler seg blir det også klarer for noen hver hvordan mangelen på teoretisk grunnskoloring ofte førte til en feilaktig politisk linje og/eller arbeidsmetode i det fagpolitiske arbeidet. Det er imidlertid liten tid for subjektiv navlebeskuing. Feilene lærer vi av, de rettes på og arbeidet vårt må fortsette ufortrødent.

Det er derfor også grunn til å advare mot en mekanisk betraktningssmåte av prioriteringsforholdet mellom teori og praksis. Fører ikke et høyere skoleringsnivå etterhvert til en utvida og forbedret praksis, har en i realiteten ikke forstått noen ting av marxismen-leninismens vesen, eller rettere sagt, en har overhode ikke oppnådd noe høyere politisk nivå. I dette arbeidet er det likeleis viktig å utvise tålmod og hjelpsomhet overfor de kamerater som av ulike grunner ikke følger opp til dette nivå.

Utfra den organisasjonsform arbeidsgruppene i dag må arbeide under, er det også åpenbart at arbeidet vil få et begrensa omfang. I det faglige frontarbeidet vil derfor koordinering og samarbeid med kamerater fra andre m-l grupperinger være av største betydning. Det er viktig at dette arbeidet praktiseres mere bevisst i framtida.

Med det utgangspunktet vi hadde i SF, er det naturlig at sammensetningen i arbeidsgruppene ennå bærer preg av en større overvekt på intellektuelle kadre. Dette er en bra ting så fremt disse etterhvert utvikler det riktige klassestandpunktet og er seg sin historiske oppgave og rolle i det revolusjonære arbeidet bevisst. I arbeidet med byggingen av det kommunistiske arbeiderpartiet og utbyggingen av det faglige frontarbeidet er det likevel en absolutt forutsetning, om vi skal lykkes i det videre arbeidet, at spørsmålet om en bredere rekruttering fra den tradisjonelle arbeiderklassen til arbeidsgruppene blir viet den største oppmerksomhet og løst.

En del medlemmer ser på arbeidet i de faglige grunnorganisasjonene som en vanskelig oppgave, hvor en bl.a. unnskylder seg med mangel på tilgang til opplysninger og stoff om fagbevegelsens byråkratiske organisasjon og virkemåte. Dette er sjølsagt et liberalistisk standpunkt, hvor Mao-sitatet fra side 257 om å "jage spurver i blinde" og å "fange fisk som en blind" er på sin rette plass.

Også i det "faglige arbeidet" er det klart at våre kadre etterhvert må tilegne seg de grunnleggende kun-

skaper om lover, avtaler, overenskomster o.s.v. for hvert sitt spesielle arbeidsområde og for fagbevegelsen generelt. Tilegnelsen av dette stoffet bør heller ikke skje på rent mekanisk måte, men gjennom aktiv deltakelse i den faglige kampen på arbeidsplassene og i grunnorganisasjonene, hvor hver enkelt faglig og politisk situasjon som oppstår, vil kreve undersøkelsen, studier og handling av oss.

Ingen kader vil noen gang på disse områdene kunne oppnå den tillit i arbeiderbevegelsen, som er sjølve forutsetningen for vårt videre arbeid og framgang, dersom han ikke med innsikt kan svare på sosialdemokraters og reformisters politiske utspill eller bløffmakeri i fagbevegelsen.

Avslutningsvis: Arbeidsplassene og de faglige grunnorganisasjonene vil etterhvert måtte utvikle seg til å bli noen av de viktigste arbeidsområdene for vår politiske praksis. Utviklinga i monopolkapitalismen og motsetningene mellom produktivkrefter og produksjonsforhold forteller LKAB-arbeidernes aksjon og streik oss en god del om.

H.W. Østre studie- og arbeidsgruppe, Oslo.

Koordineringskomiteen for Oslo/Akershus har sendt denne støtteerklæringen til LKAB-arbeiderne:

Kamerater!

Full støtte i kampen mot utbyttere og LO-pamper! Solidarisk kamp mot arbeiderklassens fiender!

Arbeiderne fortsetter kampen og trenger vår støtte. Få arbeidskameratene dine til å gi støtteerklæringer til de streikende!

Støtt streikekampfondet for LKAB-arbeiderne!

Postgirokonto 65360, Kiruna, Sverige.

BEKJEMP MONOPOLKAPITALEN !

AVVIS KLASSESAMARBEIDET !

REFERAT FRA ÅRSMØTET FOR GRUPPENE I OSLO/AKERSHUS.

Årsmøtet fikk som sitt viktigste resultat at gruppene må blir fastere og mer enhetlig organisert under Koordineringskomiteens ledelse. Koordineringskomiteen som tidligere hadde et nærmest administrativt mandat, blir nå et politisk ledende organ.

I innledningen til debatt om disse sakene ble det pekt på at den løse og desentraliserte organisasjonsformen gruppene til nå har hatt har sammenheng med det utgangspunkt gruppene hadde etter bruddet med SF. Samtidig er det et uttrykk for at hovedvekta i denne tida har ligget på kaderutviklingen i de enkelte gruppene, på grunnstudiene og den ideologiske diskusjonen der. Denne løse organisasjonsformen er altså et resultat av at gruppene helt fra starten av la opp ei korrekt linje for arbeidet: Mot Bygstad-klikkens fraksjons- og intrigemakeri på topp-planet og forsøk på å få i stand forhastede landskonferanser på feilaktige premisser, stille gruppene det langsiktige arbeidet med studier og diskusjon på grunnplanet.

Sjøl om hovedvekta har ligget på studiene, har enkelte grupper etter hvert som de ble styrket og konsolidert gjennom grunnstudiene bestemt å legge større vekt på praksis, særlig på å få et godt grep om salget av Klassekampen. Samtidig har disse gruppene organisert seg strammere. Disse sakene hører sammen, og er for det første et tegn på at det politiske nivået i gruppene har blitt betraktelig høyere, og for det andre viser det hvilken vei gruppene som helhet må gå.

Et høyere politisk og ideologisk nivå for gruppene vil føre til en bedre og riktigere praksis. Men dette forutsetter en bedre organisering av gruppene, ikke minst at gruppene får et politisk ledende organ. Dette er nødvendig om gruppene i Oslo/Akershus som helhet skal kunne utvikle en bedre arbeidsstil og enhetlig praksis.

På litt lengre sikt bør gruppene etter studier og debatt om det kommunistiske partiet, være i stand til å ta enda et skritt framover når det gjelder å styrke organisasjonen og bedre arbeidsstilen, nemlig ved å tillemppe den demokratiske sentralismen i gruppene.

Innlederen konkluderte med å foreslå at Koordineringskomiteen måtte få et politisk mandat og at Koordineringskomiteen skulle pålegges å avholde møter for gruppelederne, slik at den toveis kontakten mellom Koordineringskomiteen og grunnplanet kunne bli bedre og mer regelmessig.

I debatten ble det bl.a. understreket at gruppeledermøtene vil få en viktig funksjon når det gjelder å sikre en nær og kontinuerlig kontakt mellom gruppene og Koordineringskomiteen. Nettopp i en så løs organisasjon som det gruppene ennå er, er det av stor betydning at alle initiativ og framlegg fra Koordineringskomiteen blir diskutert i gruppene. Videre ble det i debatten pekt på det uheldige ved den sammensetning gruppene i dette området har, med stor overvekt av funksjonærer og intellektuelle og få industriarbeidere. Dette kan rettes opp ved at en forsøker å bevege revolusjonære kamerater, f.eks. i SUF(m-1), til å gå inn i gruppene. Dette er også nødvendig med tanke på en utvikling av gruppenes praksis på det faglige området.

Etter debatten ble disse retningslinjene for Koordineringskomiteen enstemmig vedtatt:

- 1) Å få igang nye grupper der dette er mulig og riktig.
- 2) Å holde en nær kontakt med hver enkelt gruppe. Samtidig må Koordineringskomiteen holde oversikten over gruppene som helhet, slik at komiteen ut fra en vurdering av det særegne og det almene ved gruppene, kan lede dem på en korrekt måte, og komme med initiativ både når det gjelder studier og forskjellige former for praksis. Spesielt må Koordineringskomiteen ta initiativet til å føre viktige

politiske diskusjoner ut til gruppene.

3) Å avholde og lede jevnlig gruppeledermøter, for å sikre en nær kontakt mellom Koordineringskomiteen og gruppelederne og gruppelederne imellom. Slik kan de enkelte gruppene få hjelp til å løse sine problemer (spesielt studieproblemer), og forholdene kan legges til rette for en mer enhetlig utvikling av gruppene som helhet.

4) Å representere gruppene utad, bl.a. overfor organisasjoner og grupper som vi samarbeider med (f.eks. SUF(m-l), marxist-leninistene i NKP, de anti-imperialistiske og andre progressive frontorganisasjoner), spesielt når det gjelder å ta del i forberedelser til studieopplegg, aksjonsopplegg m. m.

Årsmøtet drøfta også flere andre spørsmål, f.eks. et forslag om å skifte navn på gruppene til marxist-leninistiske arbeidsgrupper. Videre tok møtet opp behovet for en landskonferanse for gruppene, stillinga til gruppenes interne avis TJEN FOLKET. Det var enighet om at diskusjonen om disse spørsmåla må fortsette på grunnplanet før tida er moden for samlende vedtak.

Diskusjoner, arbeids-stil og resultatene av årsmøtet viser klart at studiearbeidet i høst begynner å bære frukt, og årsmøtet betyr et viktig skritt framover for gruppene i Oslo og Akershus.

T.H., Vestre, Oslo.

SEIER FOR RØD FRONT.

Den seieren Rød Front vant i Studentersamfundet i Oslo nå i høst er både et uttrykk for den almenne revolusjonære framgangen og samtidig et uttrykk for at de revolusjonære driver et stadig bedre arbeid på Universitetet. Dette viser seg ved at de revolusjonære ikke bare har fulgt en riktig masselinje i interessekampen på Universitetet og ført an i denne kampen, de har også klart å sette denne kampen i sammenheng med denne almenne klassekampen. Dette har bl. a. skjedd gjennom Rød Front som har dominert debatten i Studentersamfundet.

Programmet som Rød Front ble valgt på, fortsetter og utdyper den linja som ble ført under valgkampen: Postene tar sikte på å vise hvordan monopolkapitalens utvikling rammer både studenter og arbeidere. Slik forsøker en å få studentene til å forstå at de må gjøre sin kamp til en del av arbeiderklassens kamp, dersom de skal nå fram med sine krav.

Kamerater fra de sosialistiske arbeidsgruppene har deltatt i Rød Fronts arbeid i hele høst. På flere av møtene i vår vil medlemmer av arbeidsgruppene være innledere. For at de revolusjonæres framgang i Studentersamfundet skal kunne fortsette, er det viktig at vi gjør et godt arbeid der. Alle arbeidsgruppemedlemmer som sokner til Studentersamfundet, oppfordres derfor til å slutte aktivt opp om Rød Front.

STUDENTENES KAMP MÅ VÆRE EN DEL AV ARBEIDERKLASSENS KAMP !

Landsmøte i Kampanjen NORGE UT AV NATO.

6. og 7. desember 1969 holdt Kampanjen NORGE UT AV NATO sitt 2. landsmøte. Det var møtt delegater fra mer enn 20 lokalutvalg, og det var klart at til tross for at en del av den tidligere Hovedkomiteen hadde forsøkt å nedlegge organisasjonen på alle vis, var dette stikk i strid med medlemmenes vilje. Et forslag om å nedlegge Kampanjen og drive anti-NATO-arbeidet på annen måte, ble enstemmig avvist av landsmøtet.

Det ble lagt fram mye kritikk av flertallet i den gamle Hovedkomiteen, både mot deres manglende aktivitet og deres politiske linje. Men viktigere var det at det blei lagt et solid grunnlag for arbeidet framover ved at en diskuterte og vedtok en politisk plattform for Kampanjens arbeid.

Denne plattformen slår fast at Kampanjen er en anti-imperialistisk organisasjon, som spesielt skal lede flertallet av det norske folkets motstand mot USA-imperialismens viktigste redskap her i landet, NATO. Grunnlaget for denne motstanden er at NATO undertrykker folket i medlemslandene, og er imperialistenes forsikring mot at flertallet av folket skal få gjennomført en nasjonal uavhengig politikk. Av dette følger at Kampanjen også må ta opp og kjempe mot den tilsvarende undertrykkningen som skjer overfor folka i Øst-Europa. Warszawa-pakten spiller i dag samme rolle i Øst-Europa som NATO i USA og Vest-Europa. En ny trusel mot det norske folket er det økende samarbeidet mellom USA- og Sovjet-imperialismen. Spesielt må vi avsløre og bekjempe alle forslag om såkalte "all-europeiske sikkerhetsordninger" som betyr at dette samarbeidet skal utvides.

Det blei også fastslått at Kampanjen skal organiseres etter enhetsfrontens prinsipper. Medlemmene, aktivistene, skal utvikle organisasjonens politikk og praksis på grunnlag av de konkrete parolene og retningslinjene som er vedtatt på landsmøtet. Gjester fra Solidaritetskomiteen for Vietnam la fram erfaringer fra sitt arbeid etter disse retningslinjene.

En av de største hindringene for arbeidet hittil har vært mangelen på godt propaganda- og opplysningsmateriale som medlemmene kan spre. Etter forslag fra Oslo-gruppa vedtok landsmøtet at den nyvalgte Hovedkomiteen skal overta ansvaret for avisa "Fritt Norge", og at den skal komme ut regelmessig framover. Nødvendigheten av å utarbeide et studieopplegg blei også lagt fram.

Landsmøtet vedtok også en protest mot filmen "Green Berets", som oppfordrer alle anti-imperialister til å hindre at den blir vist.

Lars Ivar H. blei valgt til ny formann, og den nye Hovedkomiteen, som består av aktivister i det anti-imperialistiske arbeidet, fikk et godt grunnlag for å lede arbeidet framover gjennom alle de gode rapportene og diskusjonsinnlegga fra landsmøtedelegatene. Det var enighet om at dette landsmøtet betyr et viktig framskritt i anti-NATO-arbeidet i Norge.

Støtt Kampanjen NORGE UT AV NATOs arbeid !

Meld deg inn i en lokalgruppe !

Bekjemp USA-imperialismen !

NATO ut av Norge !

V.V. Skedsmo/Lørenskog -gruppa.

T I L K A M P M O T A N A R K I S T E N !

Arbeidsgruppa i Trondheim har i en tidligere rapport i TJEN FOLKET nevnt at det var en anarkistisk fraksjon blant de tidligere SFerne i Trondheim. De som hadde forlatt Trondheim SF var på den ene side ei gruppe marxist-leninister som ville legge hovedvekt på studier i marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning. Disse kameratene innså at hovedoppgaven nå var oppbygginga av et kommunistisk parti. De hadde gjort den erfaringen i arbeidet sitt i SF at uten en revolusjonær teori kan det ikke være noe revolusjonært parti. Alle grupper av marxist-leninister må samarbeide om hovedoppgaven, å bygge kommunistpartiet. Det var klart at SUF(m-1) var den ledende kraften i dette arbeidet. For å skape et enhetlig kommunistisk forbund og seinere et enhetlig og korrekt parti, var enhetlige studier en forutsetning. SUF(m-1)s grunnsirkel ble derfor holdt fram som det rette grunnlaget for arbeidsgruppas studier i arbeiderklassens ideologi, marxismen-leninismen Mao Tsetungs tenkning.

På den andre sida besto Sosialistisk arbeidsgruppe i Trondheim fra begynnelsen av et lite mindretall av folk med klart anarkistiske og opportunistiske drag. Som selvoppnevnte "ideologer" var de imot slike studier flertallet i gruppa ville ha. De hadde alt lest klassikerne " fra Marx og Bakunin til Mao og Guevara", som en av dem uttrykte det. De forkastet teorien om proletariatet som den avgjørende kraft i klassekampen og Lenins teorier om staten og proletariatets diktatur.

Motsigelsen kom klart fram i kampen om hva slags studier gruppa skulle drive. Lederne av den anarkistiske fraksjonen ville ha studieemner som: Kirke og religion, politi og rettsvesen, bokol-lektiv osv. Det var sjølsagt ikke tale om klassestandpunkt eller ideologisk rettesnor, grunnlaget for all analyse som har som mål å tjene arbeiderklassens kamp. Organisasjonsformen disse folkene ville påtvinge gruppa, var småborgerskapets ultrademokratisme. De hadde denne klassens karakteristiske redsel for proletarisk disiplin og demokratisk sentralisme.

Anarkistene trosset et vedtak i gruppa om ikke å delta på MAG-klikkens pinsekonferanse 1969. Ikke nok med det, de påtok seg også å arrangere en liknende konferanse i Trondheim. Den ble holdt i desember. Oppslutningen om denne konferansen viste at MAG er et politisk lik, en ynkelig samling av individer som nephar annet felles enn motstanden mot m-1 bevegelsen i Norge. MAG er et hode uten kropp, men også i hodet er det mange motstridende og forvirrede retninger. Anarkistene i Trondheim og Bygstad/Johansen- noen slagkraftig allianse er det ikke. Anarkister, trotskister og sosialdemokrater, objektivt er de en gjeng småborgere som med nødvendighet vil havne på historiens søppelhaug.

Anarkistene i Trondheim har også på andre måter avslørt sitt vesen. I Trondheim bystyre satte de i høst fram et forslag om å etablere Trondheim som "sosialistisk frikommune", utmeldt av NATO og uten pengeøkonomi. Slikt vekker bare latter blant arbeidsfolk. Anarkistenes nylig utgitte tidsskrift er også i sin hjelpeløse intellektualisme helt fjernt fra arbeidernes kamp. I perioder med skjerpet klassekamp oppstår feilaktige retninger som objektivt tjener borgerskapet. Anarkismen er en av dem. Den må avvises og bekjempes.

DEBATT

LANDSKONFERANSE

I siste nummer av "Tjen Folket" ber redaktøren om reaksjoner på tanken om en landskonferanse for de sosialistiske arbeids- og studiegruppene. Sosialistisk arbeidsgruppe i Bergen har diskutert dette og mener at det er svært viktig å få sammenkalt en landskonferanse så snart som mulig.

Det er riktig som redaktøren skriver at samtlige grupper reagerte negativt da det blei foreslått en liknende konferanse i mai 1969. Vi mente den gang at det ikke fantes noe skikkelig grunnlag for en samling på landsbasis. På det tidspunkt fantes det svært få grupper, og selv her i Bergen hvor vi startet arbeidsgruppe like etter bruddet, var studiearbeidet bare såvidt kommet i gang. Politisk arbeid på grunnplanet eksisterte praktisk talt ikke. Etter vår mening ville en utveksling av erfaringer på et så spinkelt grunnlag ha liten hensikt, og vi mente at betingelsene for en vellykket konferanse måtte være skikkelig organisering i grupper, grundige studier i marxismen-leninismen, politisk avklaring innenfor gruppene og størst mulig praksis i politisk arbeid på grunnplanet, særlig innenfor propaganda- og agitasjonsarbeidet. Siden ingen av disse betingelsene var til stede, gikk vi imot forslaget, og da initiativtakerne på tross av gruppenes avvisning av forslaget likevel arrangerte sin "pinsekonferanse", tok SAG i Bergen sterk av stand fra dette splittelsesarrangementet.

Situasjonen i dag er en helt annen. Det finnes godt organiserte grupper spredd over storparten av landet. Samtlige grupper gjennomgår grunnsirkelen, og de fleste vil fullføre dette viktige studieopplegget i løpet av februar. Gjennom studiene har vi nådd fram mot den politiske avklaring som er helt nødvendig for det videre arbeidet. Og gjennom regelmessig salg av "Klassekampen" i det siste halvåret og ved deltakelse i forskjellige aksjoner begynner gruppene å få viktige erfaringer fra det politiske arbeidet.

I denne situasjonen føler vi i Bergen et sterkt behov for å kunne møte kamerater fra de andre gruppene for å få anledning til en grundig diskusjon og analyse av de erfaringer som er gjort både i skoleringsarbeidet og i det praktiske arbeidet. Vestlandsseminaret i vinter viste oss hvor mye vi nå kan lære av hverandre.

For at flest mulig av gruppene skal få fullføre grunnsirkelen, og for at det skal bli tid til en skikkelig forberedelse av landskonferansen vil vi derfor foreslå at det sammenkalles en konferanse i Oslo før påske, f.eks. i første halvdel av mars. Vi vil også foreslå at Koordineringskomitéen i Oslo påtar seg arbeidet med å forberede og arrangere konferansen.

Vi er ikke helt enige med redaksjonen når den skriver at "en landskonferanse ikke skal munne ut i organisatoriske vedtak".

Vårt arbeid har til nå vært litt for mye preget av til-

feldigheit. Riktignok har "Tjen Folket" muliggjort en bedre kontakt mellom gruppene og bidratt til å gi arbeidet et mer enhetlig preg, men fremdeles er hver gruppe suveren i valg av studieopplegg og arbeidsoppgaver på grunnplanet. Det har heller ikke hittil vært mulig å starte et systematisk arbeid for å bygge ut kontaktnettet med sikte på å etablere nye grupper på nye steder.

Landskonferansen kan derfor ikke nøye seg med å diskutere de erfaringer som er gjort. Vi må diskutere oss fram til et felles politisk opplegg og vi må bli enige om hvordan vi skal gjennomføre dette opplegget både i de enkelte grupper og på landsbasis. Sentralt her står spørsmålet om et politisk ledende landsutvalg og om en tillempling av den demokratiske sentralisme. --- Vi i Bergen mener at det er nødvendig med en fastere organisering på landsbasis, og vi vil gå inn for at det blir valgt et landsutvalg, bestående av et arbeidsutvalg i Oslo med representanter fra landet forøvrig. Dette utvalget bør spille en ledende politisk rolle og lede arbeidet etter de retningslinjer som konferansen trekker opp. Som grunnlag for dette arbeidet bør derfor også konferansen vedta en politisk og en organisatorisk plattform hvor gruppens mål, arbeidsoppgaver og organisasjonsform blir definert.

En landskonferanse etter disse retningslinjer vil markere et vendepunkt for de sosialistiske arbeids- og studiegrupper, og den vil bety et avgjørende skritt i arbeidet for å kunne tjene arbeiderklassens kamp bedre og mer effektivt.

Sosialistisk arbeidsgruppe
i Bergen, O.M.S.

Redaksjonen har kommet til at den gjorde seg skyldig i en altfor mekanisk tankegang ved å avvise ethvert organisatorisk vedtak på en evt. landskonferanse. Sjøl om gruppene ikke var modne for en fastere organisering på landsbasis da "Tjen Folket" nr. 2 gikk i trykken, utvikler de seg stadig. Derfor er det meget mulig at det snart vil bli behov for et slikt landsutvalg som gruppa i Bergen foreslår. Bl.a. vil studiemøtene om den demokratiske sentralismen, som alle gruppene vil ha gjennomgått før en evt. landskonferanse, sikkert bringe oss mange skritt framover. Det som har skjedd i Oslo/Akershus viser hvor fort utviklinga går: I mai ble det valgt en rent koordinerende komité for gruppene i dette distriktet. Nå er denne komitéen erstattet av en fastere organisert, politisk ledelse. (Se referat fra årsmøtet i Oslo/Akershus.) Redaksjonen er derfor enig med Bergensgruppa i at gruppene nå er kommet så langt at det er naturlig å begynne å diskutere en videre organisatorisk utbygging.

Red.

OM NAVNESKIFTE

Det har framkommet forslag om å endre navnet på arbeidsgruppene til "Marxist-leninistiske arbeids- og studiegrupper (m/l-grupper)". Aa.A. (TF 2/69) mener at det nåværende navnet ikke plasserer gruppene i en politisk sammenheng som svarer til deres praksis, som er revolusjonært arbeid innenfor den marxist-leninistiske bevegelsen.

Et eventuelt navneskifte vil bli et slag i lufta hvis det ikke får klare organisatoriske konsekvenser innad. Ut fra at jeg mener gruppene på dette tidspunkt kan og bør praktisere en form for demokratisk sentralisme, mener jeg også at forslaget bør støttes. En klargjøring av den demokratiske sentralismens prinsipper må stå sentralt i den diskusjonen innen gruppene som i alle tilfelle er nødvendig før et eventuelt navneskifte.

Et annet utgangspunkt for diskusjon kunne være at medlemmene i og med et slikt navneskifte ikke forpliktes til annet - hva den revolusjonære teorien angår - enn å godta 1) Marx' økonomiske teori, 2) Lenins partiteori, 3) læren om proletariats diktatur slik den er blitt utformet av Marx, Engels, Lenin og Mao Tsetung.

En slik understrekning vil gi gruppene medlemmer en klar felles plattform foran diskusjonen om andre punkter innen den revolusjonære teorien, hvor meningene kan være mer delte.

J.S., Vestre arbeidsgruppe,
Oslo.

Gjennom studier og praktisk arbeid har de Sosialistiske Arbeids- og Studiegruppene gradvis styrka seg sjøl ideologisk og blitt bedre sammensveisa. Det felles arbeidet med og anvendelsen av Marxismen-Leninismen-Mao Tsetungs tenkning har dermed ført gruppene opp på et nytt og høyere nivå.

I pakt med denne ideologiske utviklinga og med et mer omfattende praktisk arbeid, er det nødvendig at gruppene følger opp politisk og organisatorisk og fortsetter å utvikle seg. Dette kan gjøres ved at en går inn for fortsatt å drive studier og ved stadig å anvende disse studiene i praksis. Det er videre viktig at gruppene, etterhvert som det politiske nivået tillater det, begynner å tillempe den demokratiske sentralismen og påtar seg større politiske oppgaver. Ved nettopp å tillempe den demokratiske sentralismen som organisasjonsprinsipp vil en sette gruppene ytterligere i stand til å utvide sin politiske virksomhet og utvikle dem videre.

For å markere hvilken utvikling som finner sted, bør gruppene navn heretter inneholde M-L. F.eks. kan navnet være Marxist-Leninistiske Arbeids- og Studiegrupper.

J.Y., Sentrum arbeidsgruppe,
Oslo.

"Partiet kan ikke være et virkelig parti hvis det innskrenker seg til bare å registrere det som massen av arbeiderklassen gjennomlever og tenker, hvis det holder seg i kjølvannet på den spontane bevegelsen, hvis den ikke greier å overvinne tregheten og den politiske likegyldigheten i den spontane bevegelsen, hvis det ikke makter å heve seg høyere enn til proletariats øyeblikksinteresser, hvis det ikke makter å heve massene opp på nivå med proletariats klasseinteresser."

J. Stalin, fra "Om leninismens grunnlag"

RAPPORTER

VESTLANDS-SEMINAR

De sosialistiske arbeids- og studiegrupper i Bergen og Hordaland arrangerte 8. og 9. november seminar på Kvamskogen. Til seminaret kom det kamerater fra Sauda, Odda, Ålvik, Øystese, Radøy og Bergen, til sammen om lag 40 stk.

Første dagen var det innledning til diskusjon om "Det revolusjonære partiet" og om "Den dialektiske og historiske materialismen". I den første diskusjonen tok vi opp det revolusjonære partiet som den fremste organisator av arbeiderklassens kamp, og det var enighet om at bare et parti som er organisert etter demokratisk sentralistiske prinsipper og som i sin politikk bygger på marxismen- leninismen-Mao Tsetungs tenkning kan lede arbeiderklassens kamp. - I Norge mangler vi i dag et slikt parti: DNA har avslørt seg som borgerskapets beste støtte, SF er i sitt program anti-marxistisk, det tar avstand fra arbeiderklassens organisasjonsform, den demokratiske sentralismen, og det avviser proletariatets statsform under oppbyggingen av sosialismen. Etter eksklusjonen av SUF har partiet renset seg helt for revolusjonære elementer. Sammen med NKP-ledelsen, som følger samme politiske linje som SF, forsøker det i dag å bygge opp en front mot marxist-leninistene. -- I denne situasjonen blir vår hovedoppgave å legge grunnlaget for dannelsen av et revolusjonært klassekamp-parti. Og denne oppgaven løser vi, blei det sagt, ved at vi først og fremst konsentrerer oss om å studere arbeiderklassens revolusjonære teori. Derneft må vi satse sterkt på propaganda- og agitasjonsarbeidet blant arbeiderne og knytte til oss klassens beste og mest bevisste folk.

Det neste emnet, "Den dialektiske og historiske materialismen" var valgt både fordi det hører til den mest grunnleggende del av den marxist-leninistiske teorien, og fordi de fleste studiegrupper har hatt størst vanskeligheter med nettopp dette i grunnsirkelen. I diskusjonen som fulgte etter et meget godt og klart foredrag blei det trukket fram mange eksempler som viste at dialektikken er av avgjørende betydning både for den revolusjonære teorien og for en riktig klassekamp-politikk. Etter diskusjonen var ingen i tvil om at en god beherskelse av dialektikken må være utgangspunkt for våre analyser og for vårt politiske arbeid.

Mellom disse to hoveddiskusjonene ble det gitt rapporter fra landsmøtet i SUF(m-1) og fra arbeidet i arbeidsgruppene. Dessuten fant vi plass til et kort innlegg om studium og skolering. Om kvelden var det kameratslig samvær hvor to fra Bergen viste lysbilder og fortalte fra Albania.

Søndag tok vi for oss faglig politikk, først i en mer generell diskusjon om "Faglig politikk og revolusjonær stra-

tegi", og deretter tok vi opp konkrete problemer og oppgaver i forbindelse med "Tariffoppgjøret, prisstoppene og momsen". -- Det første foredraget ga en grundig historisk oversikt over fagbevegelsens rolle i norsk politikk, og analyserte forholdet mellom fagbevegelsen og det revolusjonære partiet. I diskusjonen kom det fram mange interessante opplysninger om SF's og NKP's feilaktige politikk på arbeidsplassene. For begge var tillitsvervene blitt det viktigste, - for ikke å miste posisjoner nøyde de seg ofte med å administrere en ren sosialdemokratisk samarbeidspolitikk. Men samtidig blei det trukket fram konkrete eksempler hvor kamerater hadde tatt riktige standpunkter, og det blei vist at ei riktig masselinje var det eneste som ga tilslutning og resultater på arbeidsplassene.

I den neste diskusjonen fikk vi en god analyse av forholdene på de forskjellige bedrifter nå før oppgjøret. Kameratene fra distriktet tok for seg lønssystemer, arbeidernes syn på kravene fra "lønnsoppgjør-brosjyren", og reaksjoner på de forskjellige aksjonene på arbeidsplassene. Av alle blei det understreket at gruppene til våren måtte konsentrere sitt aksjonsarbeid om dette oppgjøret. Hvis vi maktet å få ut vår linje på skikkelig vis, ville vi ha en enestående mulighet til å knytte kontakter med progressive arbeidere.

Seminaret var svært vellykket. I diskusjonene fikk vi anledning til å ta opp viktige problemer, og hovedinntrykket fra diskusjoner og samtaler var at mange problemer blei avklart og løst på en riktig måte. Det viste seg at vi hadde mye å lære av hverandre, og de to dagene på Kvamsskogen ga fin stimulans til fortsatt revolusjonært arbeid i denne delen av landet.

ms, Bergen.

NORDRE ARBEIDSGRUPPE, OSLO.

Gruppa ble starta i september 1969. Alle medlemmer hadde om våren gått igjennom det meste av det forrige grunnkurset i marxismen - leninismen. For å bli medlem krevdes det i tillegg at kameraten aktivt skulle delta i det nye grunnkurset, samt selge Klassekampen.

Andre som var interessert i medlemsskap, og som altså ikke hadde studert grunnsirkelen før, ble bedt om å gå inn i en sympatisirkel først, og evt. seinere søke om medlemskap i arbeidsgruppa.

Virksomheten i høst har vært konsentrert om følgende hovedområder:

1. Studier.

- a. Samtlige arbeidsgruppemedlemmer har gått igjennom den nye grunnsirkelen. Medlemmene har stort sett forberedt seg godt, og deltatt aktivt i diskusjonen. På grunn av at gruppa for det meste er rekruttert fra universitetsmiljøet, har det vært lagt særlig vekt på spørsmålet om klassestandpunktet gjennom hele sirkelen. Det politiske nivået har blitt hevet betraktelig, bl.a. har studiene vist at medlemmene har en god forståelse av nødvendigheten av en demokratisk sentralistisk arbeidsstil.

Det gruppa hadde minst utbytte av var diskusjonen rundt de tre første spørsmålene i møtet om den historisk materialismen.

- b. Symatisørsirkelen startet samtidig med arbeidsgruppe-sirkelen. Gruppene har avholdt møtene parallelt, med en felles oppsummering og kritikk av spørsmålene fra forrige møte, før de startet diskusjonen hver for seg. En del av deltakerne søkte da sirkelen var nesten ferdig gjennomgått, om medlemskap i arbeidsgruppa, og dette ble etter ei kadervurdering innvilget.

2. Salg av Klassekampen.

Salget ble fra først av organisert individuelt, slik at hver fikk tildelt et spesielt område. Dette skyldtes at salget stort sett ble drevet i studentbyene. Siste gang før jul ble imidlertid avisa i tillegg solgt i vanlige boligområder i distriktet. Avisen har også blitt solgt regelmessig til arbeidsfolk som jobbet med oppbygging av den nye studentbyen på Kringsjø. Salget har steget i løpet av høsten. Dette skyldes særlig at medlemmene i gruppa gjennom grunnstudiene har skjønnet nødvendigheten av å ta et fast grep også på det eksterne propaganda-arbeidet.

3. Medlemmene av arbeidsgruppa har også deltatt endel i FNL-gruppa i distriktet. Arbeidsgruppa har hatt et dårlig grep på denne delen av arbeidet, og de fleste medlemmene har bare deltatt aktivt under Vietnamuka.

4. Annet arbeid.

Gruppa har ved siden av studiemøtene hatt egne arbeidsgruppe-møter. Disse har særlig blitt benyttet til diskusjon om innholdet i Klassekampen, opplegget av salgsaksjonene, og andre praktiske spørsmål. Gruppa har hatt en diskusjon om enhetsfront arbeid og et om arbeidsgruppas oppgaver i forbindelse med bygginga av det kommunistiske partiet. Før jul ble det arrangert et møte om Albania, der deltakerne i symatisørsirkelen, samt de som hadde bedt om å bli med i sympatisørsirkel etter nyttår var invitert.

5. Planene framover.

Gruppas viktigste problem har vært mangelen på en fast ledelse. Dette har dels hatt sammenheng med at medlemmene av gruppa i stor grad sitter i forskjellige sentrale politiske verv. Studiene har imidlertid fremmet forståelsen av at dersom ikke dette spørsmålet blir skikkelig løst, vil gruppa ikke kunne klare sine arbeidsoppgaver tilfredstillende. Vi har derfor planlagt et møte med en kadervurdering, for å diskutere oss fram til hvilke kamerater som egner seg best til denne oppgaven.

Gruppa har allerede vedtatt at studiene er hovedoppgaven, og at salg av Klassekampen er den viktigste eksterne oppgave. Klassekampen vil for framtida også bli solgt i boligområder og ved bedrifter i distriktet.

Agitasjonsarbeid, deltakelse i spesielle aksjoner, frontarbeid o.l. vil bli gjennomført i den grad slike oppgaver ikke går ut over de førstnevnte. I den nåværende situasjonen vil denne delen av arbeidet bli konsentrert om FNL-arbeid og utdeling av løpesedler o.l. ved bedrifter.

Det viktigste politiske spørsmålet i tida framover blir diskusjonen om tillempinga av en skikkelig demokratisk sentralistisk arbeidsstil.

Handwritten text at the top of the page, appearing as a list or series of notes.

Second block of handwritten text, continuing the notes or list.

Third block of handwritten text, appearing as a single line or short paragraph.

Fourth block of handwritten text, consisting of several lines.

Fifth block of handwritten text, appearing as a list or series of notes.

Sixth block of handwritten text, appearing as a single line or short paragraph.

Seventh block of handwritten text, consisting of several lines.